

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVI KONFERENCIJA

Vilnius, 2024 m. gegužės 13–17 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė

VU MF Moklso ir inovacijų skyriaus

inovacijų specialistas Kristijonas PUTEIKIS ir

administratorė Rima DAINORAVIČIENĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2024

ARTERINIO KRAUJOSPŪDŽIO POKYČIŲ ŠĄSAJA SU PRIEŠIRDINIŲ ARITMIJŲ EPIZODŲ IŠSIVYSTYMU

Darbo autorius. Guostė STANKEVIČIŪTĖ, VI kursas.

Darbo vadovas. Jaun. asist. Justinas BACEVIČIUS, VU MF Klinikinės medicinos institutas, Širdies ir kraujagyslių ligų klinika, VUL SK Kardiologijos ir angiologijos centras.

Darbo tikslas. Nustatyti sąsają tarp arterinio kraujospūdžio pokyčių ir prieširdinių aritmijų epizodų išsivystymo.

Darbo metodika. Gavus Vilniaus regioninio biomedicininio tyrimų etikos komiteto leidimą (Nr. 158200–18/7–1052–557), VUL SK vykdytas prospektyvinis kohortinis tyrimas. Tiriamaoji kohorta – asmenys su diagnozuotu prieširdžių virpėjimu. Tiriamieji ambulatoriškai monitoruoti 7 dienas, periodiškai matuojant arterinį kraujo spaudimą (AKS) bei nepertraukiamai registruojant vienos derivacijos elektrokardiogramą (EKG). Įrašytas kiekvieno tiriamojo EKG signalas anotuotas rankiniu būdu, priskiriant skirtingus jo epizodus į grupes pagal iš anksto nustatytus kriterijus: 1) prieširdžių virpėjimas (PV); 2) prieširdinė tachikardija (PT) / prieširdžių plazdėjimas (PP); 3) dažnos prieširdinės ekstrasistolės (PrEx) (bigeminija, trigeminija, kvadrigeminija, kupletai); 4) prieširdinės aritmijos nėra. Iš turimų absoliučių AKS matavimų verčių apskaičiuoti papildomi AKS variabilškumo bei pokyčių parametrai. Apdorojant duomenis išlaikytas laiko santykis tarp atliktų AKS matavimų bei registruotų aritmijų. Surinkti duomenys buvo tvarkyti Microsoft Excel 2013 programa. Statistinė analizė atlikta naudojant R statistinės programos paketą (versija 4.3.1). Rezultatai vertinti statistiškai reikšmingais, kai p reikšmė $\leq 0,05$.

Rezultatai. Į tyrimą įtraukti 68 pacientai. 67,6 proc. tiriamųjų buvo vyrai, vidutinis amžius – $56,7 \pm 12,3$ metai. Stebėjimo laikotarpiu prieširdinės aritmijos užfiksuotos 55 tiriamųjų EKG įrašuose (80,9 proc.). 13 pacientų (19,1 proc.) stebėjimo laikotarpiu ritmo sutrikimų neturėjo. Nustatyta, jog tiriamieji, kuriems registruoti PV epizodai, buvo linkę į didesnį sistolinio AKS variabilškumą (11,0 ir 12,5 mmHg; $p = 0,04$; $r = -0,35$). Analizuojant konkrečius AKS pokyčius pastebėta, jog prieš prieširdines aritmijas tiriamųjų sistolinis AKS buvo mažesnis lyginant su sistoliniu AKS, po kurio matavimų ritmas netriko (PV grupėje: 117,0 ir 128,0 mmHg; $p < 0,01$; $r = 0,13$; PT / PP grupėje: 120,0 ir 124,0 mmHg; $p < 0,01$; $r = 0,05$; dažnų PrEx grupėje: 117,0 ir 124,0 mmHg; $p < 0,01$; $r = 0,12$). Vis dėlto, individualios tiriamųjų analizės atskleidė, kad AKS pokyčiai, susiję su ritmo sutrikimų provokavimu, gali būti įvairūs – vienu tiriamųjų ritmo sutrikimai buvo susiję su AKS mažėjimu, kitų – su didėjimu, o daliai statistiškai reikšmingos sąsajos tarp AKS ir ritmo sutrikimų nebuvo.

Išvados. Atliktame tyrime stebėta individuali AKS pokyčių sąsaja su prieširdinių aritmijų epizodų provokavimu, bendroje analizėje prieš prieširdinius ritmo sutrikimus dominuojant AKS sumažėjimui.

Raktažodžiai. Ambulatorinis monitoravimas; arterinis kraujospūdis; prieširdinės aritmijos; prieširdžių virpėjimas.